

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 519/2017
06.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Пека Обрадовића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Прокупљу К бр.858/15 од 02.02.2017. године и Кв бр.61/17 од 11.04.2017. године, у седници већа одржаној дана 06.06.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Основног суда у Прокупљу К бр.858/15 од 02.02.2017. године и Кв бр.61/17 од 11.04.2017. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Прокупљу К бр.858/15 од 02.02.2017. године одбијен је као неоснован захтев за накнаду награде и нужних издатака окривљеног – оштећеног АА, адвоката Пека Обрадовића примљен код тог суда 06.12.2016. године.

Решењем Основног суда у Прокупљу Кв бр.61/17 од 11.04.2017. године одбијена је као неоснована жалба пуномоћника оштећеног АА адвоката Пека Обрадовића, изјављена против решења Основног суда у Прокупљу К бр.858/15 од 02.02.2017. године, па је наведено решење потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Пеко Обрадовић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и побијана решења преиначи тако што ће усвојити захтев за накнаду награде и нужне издатке окривљеног АА од 06.12.2016. године, у износу од 209.250,00 динара као и на име трошкова писања жалбе од стране браниоца против првостепеног решења и захтева за заштиту законитости у износу од по 33.000,00 динара све на терет буџетских средстава Основног суда у Прокупљу или да обавезе приватног тужиоца ББ да напред наведене трошкове кривичног

поступка у износу од 275.250,00 динара накнади окривљеном АА или да побијана решења укине и предмет врати на поновну одлуку Основном суду у Прокупљу.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у свом захтеву наводи да је погрешан став првостепеног суда да захтев за накнаду награде и нужних издатака окривљеног – оштећеног АА од 06.12.2016. године треба одбити обзиром да су пресудом тог суда К 858/15 од 08.07.2016. године, обухваћени сви трошкови које је на рочиштима имао АА где га је заступао адвокат Пеко Обрадовић и адвокат Слађана Тацић. Према наводима захтева наведеном пресудом обухваћени су само трошкови које је АА имао као оштећени док првостепени суд није досудио трошкове кривичног поступка које је АА имао као окривљени по приватној тужби ББ за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ па је нејасно образложење првостепеног суда да би се стављањем у двоструку процесну улогу (бранилац окривљеног – пуномоћник оштећеног) дошло у ситуацију да се исти трошкови исплате више пута, јер се у конкретном случају не ради о истим трошковима, већ се у једном случају ради о трошковима који су последица приватне тужбе где АА има статус окривљеног док по оптужном предлогу Основног јавног тужилаштва у Прокупљу АА има статус оштећеног. Одбијајући захтев за накнаду награде и нужних издатака окривљеног АА, првостепени и другостепени суд учинили су повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА истицао је и у жалби изјављеној против првостепеног решења, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу решења је дао јасне и довољне разлоге (страна 2 став 7 и страна 3 став 1 другостепеног решења) које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић